

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERO SOLT: 10 CENTIMS

No pot tornar ni tornarà

No pot tornar, no ja solament la monarquia, sinó el seu esperit. No pot tornar ni amb el nom de Gil Robles, ni disfressada de Lerroux o de bracet amb Cambó.

Les dretes prou que ho voldrien. El Sr. Gil, Lerroux i Cambó prou que es mouen i es belluguen perquè fos. I els «pobres perseguits», al davant de tots els quals hi ha el Cardenal Segura no s'estan ni un moment quiets, treballant, buscant diners o bé repartint indulgències, perquè pugui tornar.

Quatre dies obert el Parlament. Un govern presidit pel Sr. Gil Robles, la cartera de Guerra per en Sanjurjo, la de Governació a en March, Finances al Sr. Cambó, Instrucció Pública el senyor Royo Vilanova. Immediatament la resurrecció de tots els personatges de la monarquia: Calvo Sotelo, La Cierva, Berenguer, Martínez Anido.

Els sindicats clausurats. Les lleis del treball incomplertes. La policia al servei dels poderosos, en lloc d'ésser una garantia pel poble. Una guerreta a l'Àfrica per distreure al país. I com acompanyament d'això, a més de deixar de banda tota la legislació de la República, d'apartar-se de la Constitució, i d'ofegar les llibertats de l'Estatut de Catalunya, una gran campanya en favor de la restauració. I el Borbó podria tornar a portar davant del seu nom, aquelles dues inicials símbol del despotisme: S. M.

Aquest és el panorama que oferiria un triomf de les dretes. Però no serà. No serà perquè tot el poble s'aixecarà en peu, i aniquilarà i entonsarà d'una vegada i per sempre més, tota aquesta desfilarada entre grotesca i tràgica, de les velles dretes que voldria tornar.

El poble no ho permetrà, n'estem convençutíssims, perquè malgrat tot el que els enemics puguin dir, l'Esquerra, per moments veu apropar-se la victòria. Ací mateix a les terres de Lleida, els enemics mateix, ja ho donen per descomptat i segur. I el triomf serà a tot Catalunya, i en el seu cap i casal.

Aquest triomf serà la més plena garantia, de què no tornarà ni la monarquia, ni el seu esperit. Garantia de respecte a les lleis laiques i obreristes de la República; de la Constitució i les seves orientacions. A més, a nosaltres com a catalans, ens serà la garantia de què l'Estatut serà respectat, i així Catalunya podrà anar més i més endavant en l'obtenció de què li siguin tornades les llibertats perdudes.

Ciudadà: Medita una mica en tot això. I ja veuràs com voldràs ésser un més, amb el teu entusiasme a fer que el triomf de l'Esquerra pugui ésser encara més gran.

Per Catalunya, per la República, per les reivindicacions obreres, perquè es respectin les lleis que les esquerres han fet i perquè no torni l'oprobri, nosaltres lluitem i lluitarem.

Segurs del triomf estem, sí; però si ets Català, si ets Republicà, si ets d'esquerra, si ets amant de la Justícia Social, tu ens hi acompanyaràs. I no tenim cap dubte de què així serà.

L'enemic més declarat d'Esquerra Republicana de Catalunya, és el diari «L'Opinió».

Feu el buit a un periòdic que actua en un sentit tan derrotista.

Republicans: Llegiu LA HUMANITAT.